

СЕКЦІЯ 3

АНАЛІЗ І ОПТИМІЗАЦІЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТА ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У КОНТЕКСТІ ДОСЛІДЖЕННЯ ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ТА СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ

В.В. Александров, асистент НТУ «ХПІ»

ОБГРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ КОМПЛЕКСНОГО ПІДХОДУ ПРИ ПРОВЕДЕННІ ОЦІНКИ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ ПІДПРИЄМСТВА

У сучасній літературі по проектному управлінню проект розглядається як тимчасовий захід, направлений на досягнення унікальних цілей підприємства в області розвитку. При цьому проекти, що реалізуються підприємствами в частині операційної діяльності не розглядаються.

Більшість авторів монографій по управлінню проектами дотримуються процесного підходу в управлінні проектами, а не системного.

Стандарти в області управління проектами, в основному, описують процедури управління проектами, такі як ініціація, планування, контроль, завершення, припинюючи важливість опису таких елементів системи управління проектами: як суб'єкти управління, організаційні структури управління проектами, а так само не піднімають питання управління такими об'єктами як портфель проектів або програма.

Більшість дослідників не розглядають елементи системи управління проектами, що забезпечують її функціонування: документаційне забезпечення, ІТ забезпечення, а так само процедури, що підтримують систему управління проектами на підприємстві.

Аналіз досліджень дозволяє виділити три основні об'єкти управління СУП: проект, програма і портфель проектів. Окремі дослідники пропонують

включати в перелік об'єктів управління дрібніші елементи проекту - фази і операції (роботи) або крупніші – організації, що не завжди є доцільним.

Можна констатувати широту підходів до визначення і оцінки ефективності організації систем. З погляду оцінки організації системи управління, існують підходи, що оцінюють організацію процесів управління, що оцінюють якість управління, що оцінюють організаційну структуру управління. Автори пропонують різноманітні показники для оцінки організації економічних систем. Істотні труднощі складає збір початкових даних для розрахунку різноманітних показників, а так само відсутність цільових значень вказаних показників.

Проведення оцінки організації економічної системи може бути доручене як внутрішньому підрозділу підприємства, так і можуть бути залучені зовнішні консультанти. Не дивлячись на наявність обмежень в області проведення самооцінки, вона є переважнішою.

Не існує універсальних методів оцінки організації управління проектами, оскільки кожен з методів вимагає з одного боку залучення додаткових витрат (трудовитрат персоналу організації або витрат на залучення зовнішніх консультантів), а з іншого, жоден з методів не можна назвати достатньо об'єктивним. Проте, необхідність впровадження систем управління проектами визнається більшістю керівників підприємств.

При проведенні оцінки управління проектами підприємства необхідний комплексний підхід, що враховує як фінансові, так і організаційні критерії, а так само рівень зрілості управління проектами, на якому знаходиться підприємство.

Дослідницька група компанії PM Solutions прийшла до висновку, що нові методи управління проектами істотно підвищують діловий і організаційний потенціал підприємства. За даними цієї групи, більше 94% респондентів заявили, що застосування методів управління проектами додає цінність їх організаціям. Це виявляється в значному поліпшенні фінансових показників,

підвищенні ступеня задоволеності споживачів, потенціалу організації і рівня навчання персоналу, а також в поліпшенні управління проектами.

Р.А. Алієв, аспірант кафедри міжнародної економіки, ДВНЗ «ПДАБА», м. Дніпропетровськ,

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ РЕГІОНАЛЬНОЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ЖИТЛОВОГО БУДІВНИЦТВА

В статті розглянуто теоретичні аспекти регіональної стратегії розвитку житлового будівництва. Визначено, що в сучасних умовах ринкових відносин ефективність роботи підприємств будівельної галузі багато в чому залежить від ефективної стратегії, яке є однією із форм планування, що довела свою економічну доцільність та високу соціальну віддачу. Розгляд існуючих концепцій щодо розуміння сутності категорії «стратегія» дозволило виділити декілька підходів до її визначення, а саме: класичний та концептуальний підходи.

В результаті аналізу світової практики розробки стратегій розвитку житлового будівництва отримано висновок, що житлові програми розвинених країн, спрямовані на підтримку житлового будівництва, в цілому пройшли чотири етапи. При цьому визначено, що Україна знаходиться на першому етапі циклу, що потребує будівництва «здорового» житла за рахунок державних коштів та суспільних фондів. В процесі дослідження розглянуті основні детермінанти зовнішнього середовища, які в більшому ступені обумовлюють характер та напрямки стратегії розвитку житлового будівництва в регіонах: екологічні, соціальні, економічні та технологічні. Зазначено що в умовах тривалої трансформаційної кризи в регіонах України постає питання щодо визначення ефективності сучасних стратегій розвитку житлового будівництва в регіонах як в соціальному так і в економічному аспекті.